

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Logožar Jakob i Marija god.

UTORAK - 7.30 + Mikulić Ivan, Terezija i Vladimir god.

SRIJEDA – kapelica 7.30 + Špiranec Stjepan i ob.

ČETVRTAK –7.30 + Skupnjak Antun god. (Dravska)

PETAK –Sv. Petar i Pavao - 7.30 + Buhin Stjepan god.

19.00 + Mikulić Branimir, Ivan i Katarina

SUBOTA – 19.00 –skupna sv. misa:

NEDJELJA – 13. KROZ GODINU (Proštenje - Petrovo)

7.30 + župna

9.30 + Vugrinec Josip

11.00 + Skupna sv. misa kod kapelice sv. Petra!

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor u petak u 18.00

Župno hodočašće na TRSAT - 7. srpnja 2012. - polazak ispred crkve u 4:00 h

Papa Ivan Pavao II. o Presvetom Srcu Isusovom...

U Kristovu Srcu živa je akcija Duha Svetoga, kojemu je Isus pridao nadahnuće svoje misije i kojega je na Posljednjoj večeri obećao poslati. Duh je koji pomaže da se uoči bogatstvo znaka probodenog Kristova boka, iz kojega je proizašla Crkva. "Crkva doista, kako je pisao Pavao VI, rođena je iz otvorenog Srca Otkupitelja i iz toga Srca prima hranu, pošto je "Krist dao samoga sebe za nju, da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ". Nadalje po Duhu Svetom, ljubav koja prožima Srce Isusovo širi se u srca ljudi potiče ih da se klanjaju njegovim "neistraživim bogatstvima" i da se sinovski i s pouzdanjem obraćaju Ocu kroz Uskrsloga, "koji je uvijek živ da nas zagovara".

Urednik:Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
lipanj, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 31 (187)

24. lipnja 2012.

ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA

Psalam 139

Hvala ti što sam stvoren tako čudesno.

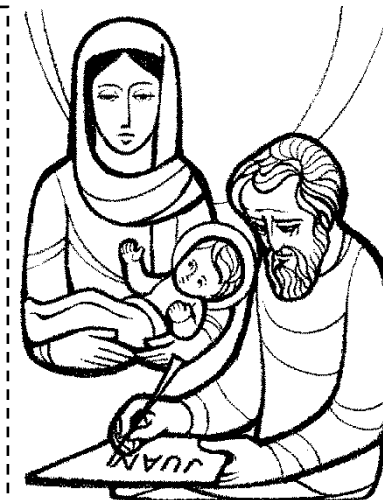
Gospodine, prониčeš me svega i poznaješ,
ti znaš kada sjednem i kada ustanem,
izdaleka ti već misli moje poznaješ.

Hodam li ili ležim, sve ti vidiš,
znani su ti svi moji putovi.

Jer ti si moje stvorio bubrege,
satao me u krilu majčinu.

Hvala ti što sam stvoren tako čudesno,
što su djela tvoja predivna.

Dušu moju do dna si poznavao,
kosti moje ne bijahu ti sakrite
dok nastajah u tajnosti,
otkan u dubini zemlje.

Ulazna pjesma

Poslan je čovjek od Boga,
ime mu Ivan.

On dođe kao svjedok,
da posvjedoči za Svjetlo,
te spremi Gospodinu
narod pripravan.

LIPANJ - MJESEC SRCA ISUSOVA

Srce Isusovo, mire i pomirenje naše, smiluj nam se!

U svibnju 1922. održan je u Rimu veličanstveni euharistijski kongres. Šest sati trajala je procesija sa završnim euharistijskim blagoslovom pred lateranskom bazilikom. Kad je s balkona ove bazilike davan blagoslov s Presvetim i ogromna masa pobožnog svijeta prignula koljena i glave pred otajstvenim Bogom pod prilikama kruha, neki čovjek nije se mogao suzdržati, a da ne povikne u toj tišini: „O, Isuse, Bože, podaj svijetu mir!“ Možda se sjetio svih grozota Prvog svjetskog rata ili je mislio na drugi još grozniji koji je imao doći. Ono što je poviknuo taj čovjek, to je osjećaj svakog pravog krštenog stvora, da nitko drugi nije kadar podati mir ni pojedincu ni svijetu osim onoga koji je izvor mira, a to je Isus Krist, Bog. Nitko drugi nema za to potrebnih sredstava, nitko drugi nema za to potrebnih svojstava osim Isusa Boga, čije presveto Srce zovemo mirom i pomirenjem našim.

Što je mir? Mir, prema riječima svetog Augustina, nije ništa drugo, nego stalnost poretka. Taj poredak obuhvaća za čovjeka troje: prvo - red u odnosu prema Bogu, svome Stvoritelju; drugo - red u odnosu prema samome sebi; treće - red u odnosu prema bližnjemu. Taj je trostruki red, a prema tome i mir, narušio čovjek grijehom u raj u zemaljskom kad je prekršio zapovijed Gospodnju da ne ubire ploda sa zabranjenog drveta. Narušio je red u odnosu prema Bogu uskrativši mu poslušnost u teškoj stvari. Narušio je red u odnosu prema samome sebi jer se uslijed grijeha pobunila u njemu požuda koja ga stalno podbada na grijeh. Onda dakako postaje nesiguran i red u odnosu prema bližnjemu, kao što pokazuju već prvi potomci Adamovi, kad Kajin biva zavidan bratu i ubija ga.

Čovjek je zaboravio da je stvoren na sliku i priliku Božju i da mora paziti da ne bi nagrdio tu sliku Božju u sebi. A kako svjedoči povijest roda ljudskoga, on se dao na najgadnije opačine i postao rob najružnijih strasti, čim je narušio red u odnosu prema Bogu, kao što govori apostol Pavao: „Pretvoriše istinu Božju u laž, i većma iskazivaše čast stvorenju, nego Stvoritelju i služiše stvorenju, a ne Stvoritelju, koji je blagoslovom uvijek... Zato ih predade Bog sramotnim strastima“ kao što su samoblud i druge opačine. Ljudi su konačno zaboravili na red u odnosu prema bližnjemu, i umjesto da budu jedan drugome brat, postali su jedan drugome vukovi, napunivši se prema riječima sv. Pavla, svake nepravde, zavisti, ubojstva, svađe i postavši doušnici, klevetnici, uvredljivci, nepokorni, nepomirljivi, nemilostivi.

Da kod takvih nema govora o miru, to je jasno. Ali je isto tako jasno da nitko drugi ne može ni uspostaviti mira u njima osim Isusa Krista. To je i on učinio, kad je došao na svijet. Pavao kaže: „Pokaza se milost Božja koja spasava sve ljude, učeći nas da se odrekavši bezbožnosti i svjetskih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu“, pobožno u odnosu prema Bogu, iskazujući mu dužno poštovanje, poslušnost i ljubav kao Stvoritelju i Ocu svome. Trijezno u odnosu prema samima sebi, obuzdavajući strasti, koje bjesne u udima našim. Pravedno u odnosu prema bližnjima našim, dajući svakome što ga ide.

Ako hoćemo mira, onda idimo k Presvetom Srcu Isusovom, izvoru mira i pomirenja s Bogom. Lijepo govori sv. Bernard opat: „Zbilja, gdje je slabima poudana i čvrsta sigurnost i pokoj, osim u ranama Spasiteljevima? Toliko ondje sigurnije stanujem, koliko je on moćniji da spasi. Buni se svijet, pritišće tijelo, zasjedu sprema đavao: ne padam; utemeljen sam na čvrstoj pećini. Sagriješio sam velikim grijehom: uzbunit će se savjest, ali se neće smesti jer ću se sjetiti rana Gospodnjih. Ranjen je zbog naših opačina. Što tako zaslužuje smrt da se ne bi moglo riješiti smrću Kristovom? Ako padne na um tako moćan i tako uspješan lijek, ne mogu se više poplašiti nikakve zlobe bolesti. Ja sebi pak pouzdano, što mi po meni nedostaje, uzimam iz nutrine Gospodnje, jer milosrđe pritječe; ima otvora kroz koje ističe. Proboli su ruke njegove i noge i bok su probili kopljem; i kroz ove cijevi dozvoljeno je meni sisati med iz pećine i ulje iz kamena najtvrdjega, to jest kušati i vidjeti kako je sladak Gospodin. Mislio je misli mira, a ja toga nisam znao. Tko je upoznao misao Gospodnju? Ili tko mu je bio savjetnik? No, meni je načinjen ključ koji otvara, ključ koji prodire da vidim volju Gospodnju. Što vidim kroz otvor? Viče ključ, više rana da je zaista Bog koji u Kristu pomiruje svijet sa sobom.“

Nije li to nauka sv. Pavla apostola: „Opravdani vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu“. O kako se gorko varaju svi oni koji traže mir drugdje osim u Presvetom Srcu Isusovom. Kad dođe smrtni čas, onda će vidjeti kako je sve u čemu su tražili rasonodu i mir za života ništavno i varavo, a ostaje samo jedan izvor mira: Isus Krist i njegovo Srce. Blago onome koji se bude znao okoristiti Presvetim Srcem Isusovim, mirom i pomirenjem našim.

bl. Alojzije Stepinac